

Værdigrundlag i Food Maker

Food Maker er et tre årigt udviklingsprojekt, og skal ses som starten på en bevægelse inden for madglæde og fællesskab samt en ny tilgang til at arbejde med livskvalitet, nydelse, unge og sundhed. På den måde er der tale om to spor i Food Maker. For det første at skabe en bevægelse med og for unge, hvor madglæde og fællesskab er omdrejningspunktet. For det andet at skabe en ny tilgang for professionelle aktører til at arbejde med sundhedsfremme med denne målgruppe. Med "participatoriske briller" vil Food Maker-projektteamet støtte op omkring at udvide unges evne til dyrkelse af fællesskab og nydelse til i højere grad at omfatte mad og måltider.

Syn på unge i Food Maker

Vi ser unge som et relationelt individ med egen autonomi. De indgår i forskellige fællesskaber, hvor de lever, leger og lærer (Kickbusch, 1997). Unge har iboende ressourcer, som kan udfolde sig, når de rette betingelser er til stede.

Et åbentog positivt sundhedsbegreb i Food Maker

Sundhed er et relationelt begreb, hvor kultur og kontekst har betydning for, hvordan den unge vurderer sine muligheder for at handle i hverdagen, for at påvirke sine levevilkår og hvordan det skaber forandring. Den unges egne mål og værdier skal respekteres (Wackerhausen, 1994). I Food Maker løftes der ikke pegefingre. I stedet fokuseres der på at udvikle unges handlekompetencer med nydelse og fællesskab som omdrejningspunkt.

Sundhed er en ressource i hverdagen, ikke målet med livet. Sundhed er et positivt begreb, som lægger vægt på både sociale og personlige ressourcer og på fysiske evner (Wackerhausen, 1994). I Food Maker tror vi på at når unge – i fællesskab med nydelse som omdrejningspunkt – arbejder med mad og håndslag, så udvikles deres evne og lyst til selv at lave mad. Vi tror på, at når vi selv laver vores mad, bliver vi mere bevidste om, hvad vi spiser og det vil i sidste ende føre til sundere madvaner.

Læring i Food Maker

I Food Maker tror vi på at forandringer og læring sker imellem unge i sociale fællesskaber og i de settings, hvor unge befinder sig. Det er derfor vigtigt at projektteamet er opmærksomme på de rammer der opstilles for de unge Food Makers deltagelse.

Food Maker arbejder inden for rammerne af det participatoriske paradigme. Det betyder blandt andet, at relationen mellem ung og projektteam er ligeværdig, hvor begge parter har et ansvar. Det er projektteamets opgave at afgive sin "ekspert" magt, og lade den unge tage ansvar for den del af sit liv, som han/hun er ekspert på – deres unge hverdagsliv. Det er de unge selv, der ved hvad unge efterspørger.

Hvis de unges handlekompetence skal udvikles, forudsætter det inddragelse og deltagelse (Sundhedsstyrelsen 2010). Dette fører til øget viden, indsigt, engagement og handling (Enge-

lund,G. 2011). Inddragelse og deltagelse har endvidere betydning for om der kan skabes motivation blandt unge til evt. forandring i forhold til udvikling af handlekompetencer inden for mad- og måltidsområdet. Der arbejdes ud fra en anerkendende tilgang, og dialogen er et redskab til at skabe fælles forståelse og accept, og et redskab projektteamet behersker. Via dialogen skabes rum til refleksion. Refleksionen kan være med til at udforme ønsker, der kan udvikles til eventideer. Eventideerne skal leve op til de eventkriterier, der er opstillet af Food Maker Board.

Metoder i Food Maker

I Food Maker gøres der brug af metoder, som skaber dialog, inddragelse, deltagelse og handling, der bidrager til udvikling af unges handlekompetencer inden for mad- og måltidsområdet. Der lægges specielt vægt på metoderne co-creation og giv-det-videre (Nuttavuthisit 2010). Via co-creation inviteres de unge ind i procesudviklingen. Den enkelte unge kan selv bestemme, hvilket samskabelses niveau han eller hun ønsker at deltage på. Med giv-det-videre er målet, at de unge er afsendere til hinanden. De skal dermed ikke blot skabe noget samme, men også forsøge at give deres erfaringer videre til tredje part. Dette kan føre til nye muligheder for co-creation i processen. De to metoder påvirker dermed hinanden gensidigt. De to metoder er valgt, idet målet er at unge skal være medskabere i projektet. Metoderne ligger i høj grad op til at unge kan lære af og sammen med hinanden, med støtte fra projektteamet.

Litteratur

Engelund, Gitte (2011): I balance med kronisk sygdom. Sundhedspædagogisk værktøjskasse til patientuddannelse. 1.udg.1.oplag. Gentofte. Steno Center for Sundhedsfremme. Carlsson, Monica, Simovska, V., Jensen, B.B. *Sundhedspædagogik og sundhedsfremmeteorier, forskning og praksis*. Aarhus. Aarhus Universitetsforlag.

Kickbusch, I. (1997). Think health. What makes the difference? *Health Promotion International*, 12;4, 265-272.

Nuttavuthisit, Krittinee (2010): If you can't beat them, let them join: The development of strategies to foster consumers' co-creative practices. Kelley School of business. Indiana University

Sundhedsstyrelsen (2010): Inddragelse af unge i sundhedsprojekter – Opsummering af en DPU-litteraturgennemgang.

Wacherhausen, S.(1994): Et åbent sundhedsbegreb – mellem fundamentalisme og relativisme. I: *Sundhedsbegreber – filosofi og praksis*. Jensen, U. J., Andersen, P.F. (red.). Århus. Philosophia, s. 43-73.